

РЕЦЕНЗИЯ

от д.ф.н. **Вера Тервел Маровска**,
професор в Катедрата по български език
на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“,
за материалите, представени в конкурса
за заемане на академичната длъжност „доцент“,
в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“;
обявен в ДВ бр.92/18.11.2022 г.
по област на висше образование 2. *Хуманитарни науки*;
професионално направление 2.1. Филология (Славянски езици –
сравнителна граматика на славянските езици)

В конкурса за „доцент“, обявен в Държавен вестник, бр. 92 от 18. 11. 2022 г. и в интернет страницата на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ за нуждите на катедра „Славистика“ към Филологическия факултет като единствен кандидат участва гл. ас. д-р Лилия Драгомирова Иванова от същата катедра.

1. Общо представяне на получените материали

Със заповед № РД-21-52 от 16.01.2023 г. на Ректора на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ (ПУ) съм определена за член на научното жури на конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ в ПУ по област на висше образование 2. *Хуманитарни науки*; професионално направление 2.1. Филология (Славянски езици (Сравнителна граматика на славянските езици)), обявен за нуждите на катедра „Славистика“ към Филологическия факултет.

За участие в обявения конкурс е подала документи и е единствен кандидат гл. ас. д-р Лилия Драгомирова Иванова от същата катедра („Славистика“ във Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“).

Представеният от гл. ас. д-р Лилия Драгомирова Иванова комплект материали на хартиен носител е в съответствие с Правилника за развитие на академичния състав на ПУ, и включва следните документи:

- молба до Ректора на ПУ за участие в конкурс за заемане на академичната длъжност доцент;

- автобиография в европейски формат;
- протокол от катедрения съвет, свързан с докладване на готовността за откриване на процедурата и с предварително обсъждане на хабилитационния труд;
- диплома за образователната и научна степен "доктор";
- хабилитационен труд;
- публикации и др. материали, съобразно изискванията на НАЦИД за участие в конкурс за доцент;
- копия на научните публикации;
- анотации на материалите по чл. 65 от ПРАСПУ, включително самооценка на приносите;
- списък на забелязани цитирания;
- списък на приносите на научните разработки, вкл. и на хабилитационния труд;
- декларация за оригиналност и достоверност на приложените документи;
- документи за учебна работа.

Кандидатът е приложил като хабилитационен труд монографията *Семантични и функционални особености на темпоралните наречия в българския език в съпоставка с полския език*. Пловдив: УИ „Паисий Хилендарски“, 2023 г., 277 с. ISBN 978-619-202-823-7; още една монография – *Плусквामперфектът в българския и полския език*. Пловдив: УИ „Паисий Хилендарски“, 2023, 292 с., ISBN 978-619-202-822-0; 20 научни статии и 10 цитата (съобразно изискванията).

2. Кратки биографични данни за кандидата

Гл. ас. д-р Лилия Драгомирова Иванова е родена на 15.03.1979 г. През 1997 г. завършва средното си образование в Хуманитарната гимназия „Св. св. Кирил и Методий“ в Пловдив. През периода 1997 – 2002 г. става магистър по Славянска филология (с профил полски език) в ПУ „Паисий Хилендарски“. От 2003 – 2006 г. е редовен докторант с научен ръководител проф. д.ф.н. Ив. Куцаров. Защитава докторската си теза през 2008 г.

През 2008 г. става редовен асистент в ПУ. През 2011 г. е избрана за главен асистент. След 2019 г. гл. ас. д-р Л. Иванова преподава български език като чужд и в Медицинския университет в Пловдив.

3. Обща характеристика на дейността на кандидата

Гл. ас. д-р Лилия Иванова има над 15-годишен стаж като преподавател в нашия университет. Авторитетът ѝ сред студентите и колегите е безспорен; тя е отзивчива и

съпричастна и това ѝ подсигурава благоприятна преподавателска и творческа атмосфера. Езиковедската полонистика в Пловдивския университет разчита на теоретичната и лингвистичната компетентност, както и на преподавателските способности най-вече на гл. ас. д-р Лилия Иванова. Тя е придобила своята преподавателска опитност първоначално като ръководител на семинарни занятия, а впоследствие, принудена от обстоятелствата бързо да встъпи в правомощията си, и като лектор по една от най-сложните дисциплини във филологическия регистър – сравнителна граматика на славянските езици.

Гл. ас. д-р Лилия Иванова разчита и на своята придобита с времето учебноуправленска и административна компетентност, така че за своите студенти тя е надежден ментор и съветник и по актуални учебно-преподавателски, и по научноизследователски въпроси. Магистърският статут на славянските филологии налага университетският курс на обучение да приключва с дипломни работи. Основно преподавателите по славянски езици в качеството си на ръководители и рецензенти допринасят за реализирането на тези първи научноизследователски опити на своите студенти, а от друга страна, са обременени с тях въпреки прекомерната си преподавателска натовареност. Независимо от нея, преподавателите слависти, в частност и гл. ас. д-р Лилия Иванова, осъвременяват учебно-практическите материали – конспекти, учебно съдържание на дисциплините, онлайн разпространявани задачи и тестове, без които не е възможно да бъде оптимално изпълнена дидактическата им роля.

Мисля, че гл. ас. д-р Л. Иванова е разпознаваем колега за българистите и славистите у нас и в чужбина. Тя винаги е демонстрирала в учебно-преподавателската и в научноизследователската си дейност качествата, задължителни за всеки хабилитиран преподавател. Затова смятам, че може достойно и успешно да участва в конкурс за придобиване на това академично звание.

4. Оценка на личния принос на кандидата

Хабилитационният труд на гл. ас. д-р Лилия Иванова е посветен на тема, едновременно традиционна и актуална за последните десетилетия, тъй като все по-осезаемо назрява нуждата от нова квалификация за наречията и различно в методологическо отношение функционално описание в сравнение с традиционните. Казаното е непрекъснато подчертавано от авторите, посветили внимание на наречията като част на речта през последните десетилетия, но рядко предложените анализи се справят с тази задача. И е така в не по-малка степен и за другите неизменяемите части на речта, вкл. и за служебните. В това се изразява приносният характер на изследването на Л. Иванова. От друга страна, тя е съсредоточила вниманието си конкретно върху темпоралните наречия, а проблематиката на

темпоралността е в центъра на вниманието на авторката още от докторската ѝ дисертация, която сега виждаме в монографично оформление и в качеството на едно от т.нар. минимални изисквания на НАЦИД за процедурата по кандидатстване за академичната длъжност „доцент“. Аспектите на темпоралността са в центъра на вниманието на Л. Иванова и в няколко от предложените статии като актив по процедурата и това е свидетелство за научната компетентност и иновативните амбиции на изследователката, подsigуряващи успеха на споменатите изследвания.

Както твърди самата авторка на с. 5 от рецензираното съчинение, „обект на изследването са функционално-семантичните особености на наречията за време в българския език като група лексеми, изпълняващи ролята на лексикални модификатори в периферията на функционално-семантичното поле темпоралност“, а специално темпорално-фреквентативните и темпорално-дуративните наречия са периферно отразени.

Важността на описаната функционалност е от особено значение, тъй като в българския език, съхранил старобългарската глаголна система със свойствените ѝ граматически признаци, пространствено-темпоралните отношения се реализират основно на граматическо равнище, докато в останалите славянски езици, в това число и в полски, съответните текстови функции имат по-разнообразна реализация и акцентът в този процес е върху лексиката и върху комбинацията лексика и граматика.

Илюстративният материал е от оригинални български художествени произведения, преведени на полски език, и обратно – оригинални художествени произведения от полски автори, преведени на български език от различни преводачи. Анализирани са около 2000 примера от приблизително 1000 страници обем общо за двата езика. Методологическата база на анализа е съпоставителният метод в комбинация с полевия метод за системно описание и тематично групиране на лексиката. Тези методи се използват в съчетание с различни похвати на системно-семантичния, лексикографския, компонентния и прагматичния анализ.

Към задачите пред изследването се отнасят ролята на темпоралните наречия за изразяване на темпорални отношения в български и в полски език; прецизиране на квалификационната характеристика на наречията като част на речта; осъществяването на семантична класификация на темпоралните наречия; представяне на разнообразните им функции, вкл. и прагматичните; илюстрирането на употребата им в свързана реч.

Основната насоченост на анализа е към функционалността и взаимозаменяемостта на избраните наречия, макар че работата предлага изключително пълна и критически оценъчна обзорна част на писаното по въпроса. Добре би било да се премисли твърдението за неизменяемостта на наречията, вкл. и в съпоставка с формоизменението в полски, тъй като в

българския език наречията могат да се членуват и степенуват, макар и не всички. Т.е. не може да се твърди, че наречието е самостоятелна пълнозначна дума с неизменяема форма. Неизменяемостта му явно е следствие от лексикалната му семантика и е относителна. В това отношение впечатляваща е дефиницията на Б. Велчева още от 1970 г. според която „наречието се оказва пълнозначна дума и от втора (степен, като прилагателното и глагола – бел. В.М.), и от трета степен, или дума, означаваща най-общо *признак*”, защото наречието може да бъде признак не само на признаци (т.е. на прилагателни и глаголи), а също така признак на самостоятелно съществуващи явления (т.е. на съществителни). Наречието е дума, „означаваща най-общ признак” – твърди Б. Велчева (Велчева 1970: 171), с което постига максимална обобщеност и до известна степен разчупва наложилото се определение за наречието.

Според доста полски учени, наречията не се употребяват самостоятелно и е интересно да се провери дали това е вярно. Защото в българския език те се употребяват точно както съществителните имена: в предиката (*Светло е, Тъмно е, Душно е, Зле е, Непривично е ... = Нощ е; Празник е*). Също и в безглаголни изречения: *Като заваля дъжд, та цяла неделя. Тихо, кротко ... = Завод. Над него облаци и дим; Зора. Събужда се градът...*

Дискусионен е и въпросът за разновидностите на наречията, тъй като в съществуващите класификации могат да се видят и думи, които не са наречия – напр. съюзи, местоимения и др. Това се отнася и до най-добрите от тях, но в работата си Л. Иванова е съумяла да приложи надежден критерий – логико-граматически и прагматичен, така че посветените на проблема страници са почти неуязвими. На с. 60 от работата си тя представя темпоралните модификатори като отделна система, наречена темпорална адвербиалност, а в нейния център ядро са разположени същинските темпорални наречия; в периферията ѝ се съчетават темпорални признаци с редица други. Третата група е отделена според семантично-прагматичен принцип и съдържа представители и на първата, и на втората група. Отбелязана е ролята на словообразуването (с определени афикси – *-ес, есенес* напр.) и *определеността*, която може да преквалифицира името в наречие (*есен – есента = през есента*).

В рамките на относителността се сегментират три подгрупи: наречия за *едновременност* с друг ориентационен момент – *тогава, тогаз, тъкмо, сега, едновременно, същевременно, успоредно, паралелно* (част от тях могат да сигнализират и *едновременност* с момента на говорене) // *wtedy, wtenczas, wówczas, tymczasem, właśnie*; наречия за *предходност* спрямо минал ориентационен момент – *по-рано, допреди, отнапред, предварително, преди, дотогава, вече, отдавна* // *dawniej, przedtem uprzednio, poprzednio* и др., и на наречия за

следходност спрямо минал ориентационен момент – *тогава, оттогава, после // potem, następnie* и др.

При голяма част от лексикалните модификатори в периферията на темпоралността са наречията с комбинирани признаци – освен темпорални и други от типа на повторителност, продължителност, темпо, скорост, интензитет на действието, като нерядко отличията са контекстови.

Разновидностите са обобщени в изключително прегледна и визуално издържана класификация (с. 78-85 от монографията). Обобщават се няколко момента: „1. Групата на темпоралните наречия представлява подредено опозитивно множество от лексеми, система от значения. 2. Въпреки че категориите *време* и *темпорална адвербиалност* като цяло се подчиняват на различни правила, съществуват редица пресечени зони и те се намират в отношения на допълнителност. 3. Причисляването на едно темпорално наречие към една или друга семантична група не изключва възможността да влиза и в други групи в зависимост от семантичните и контекстуалните условия. 4. Наречията за изразяване на предходност представляват обширна група, в която се кръстосват различни семантични елементи – някои от тях общи с глаголните категории *време, вид на действието* и *таксис*, а други – специфични единствено за темпоралната адвербиалност“ (с. 85). Интересно е, че при степенуване някои от наречията претърпяват семантични промени. Разбира се, по-добре е темпоралната адвербиалност да не се нарича категория, за да се спазят диференциалните признаци на понятието в контекста на теорията на А.В. Бондарко.

Особено качествена съпоставка на преводни текстове в български и в полски е предложена в последната част на монографията. Там е осъществен функционално-семантичен анализ на избрана група лексикални темпорални модификатори в българския език с оглед на еквивалентите им в полския език. За повечето от разглежданите лексикални единици това изследване представлява пръв детайлен анализ на семантиката и функцията им в ролята на темпорални модификатори както по отношение на българския език, така и по отношение на съответствията им в полския език. Този анализ безспорно е сред най-приносните части от книгата на Л. Иванова, която може да се окачестви и като първо монографично семантико-функционално изследване на системата на темпоралните наречия в българския и полския език (нар. темпорална адвербиалност), функциониращи в периферията на ФСП на темпоралността.

В комплекта научни трудове, с които гл. ас. д-р Л. Иванова участва в обявения конкурс за заемане на академичната длъжност доцент, е и монографията

***Плусквамперфектът в българския и полския език.* Пловдив: УИ „Паисий Хилендарски“, 2023, 292 с., ISBN 978-619-202-822-0**

Всъщност истинският интерес на гл. ас. д-р Л. Иванова към темпоралността и нейната парадигматика започва с това първо по-голямо научно изследване. Неговият характер представя авторката като млад и надежден изследовател от пловдивската лингвистична колегия, споделящ характерните за нея методологически принципи и теоретико-терминологична система (авторката е докторант на проф. д.ф.н. Ив. Куцаров). Книгата е посветена на семантиката и функциите на плусквамперфекта в българския език, на мястото и ролята на генетично идентичната форма в полския език, както и на функционално-семантичните еквиваленти на българския плусквамперфект в полския език. В съвременния български език плусквамперфектът е жива и активно употребявана форма от цялостната му таксисно-темпорална подсистема, докато в съвременния полски език плусквамперфектът вече не се приема за редовен член на глаголната система, но все още може да се срещне в художествените произведения от автори, творили през XIX или XX век. Систематизират се основните въпроси, засягащи формите, семантиката и употребата на плусквамперфекта в двата славянски езика, които са обект на изследването, както и причините за отпадането му в полския език. На базата на широк илюстративен материал се анализират и функционално-семантичните съответствия на българския плусквамперфект в полския език. Изследването представя перспективността на изключително проникновен млад учен, с безспорна компетентност и задълбоченост в проблематиката на граматическата система на българския език.

Двете посочени теоретични направления – за темпоралността и речниково-морфологичната квалификация на наречията – могат да се проследят в повечето от статиите на Л. Иванова.

С по-общ характер са статиите, посветени на общата квалификация на времената и на специфичните български граматични категории при превода им на полски и на други славянски езици (Иванова, Л. За категорията *време* в полската граматична традиция. // *Човекът и езикът универсум. Юбилеен сборник по случай 60-годишнината на доц. д-р Иван Чобанов.* Пловдив: УИ „Паисий Хилендарски“, 2009, 145 – 150 ISBN: 978-954-423-504-8; Иванова, Л. За полските конструкции с глагола *‘mieć’* + страдателно причастие и техните аналози в българския език. // *Езикът на времето. Сборник с доклади по случай 70-годишния юбилей на проф. д.ф.н. Иван Куцаров.* Пловдив: Университетско издателство „Паисий Хилендарски“, 2012, 291 – 300. ISBN: 978-954-423-797-4; Кънчева-Иванова, Л. За резултативността в полския език (в съпоставка с българския език). // *Време и история в славянските езици, литератури и култури. Сборник с доклади от Единадесетите национални славистични четения 19 – 21 април 2012. Том първи. Езикознание.* София: УИ „Св. Климент Охридски“, 2012, 21 – 27. ISBN: 978-954-07-3457-6 ; Кънчева-Иванова, Л. За ролята на лексикалните средства при изразяването на темпоралност

в българския и полския език. // *Научни трудове на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“*. Том 50, кн. 1, сб. В, 2012. Филология. Пловдив: УИ „Паисий Хилендарски“, 394 – 402. ISSN: 0861-0029; Кънчева-Иванова, Л. Отново за българския плусквамперфект и функционално-семантичните му съответствия на полски език. // *Topografia tożsamości*. Tom 2. Pod red. Agaty Firlej i Wojciecha Józwiaka. Seria Filologia słowiańska, nr 29. Poznań: Wydawnictwo naukowe UAM, 2012, 251 – 261. ISBN: 978-83-232-2438-9, ISSN: 1429-7612; Кънчева-Иванова, Л. За ролята на лексикалните средства при изразяване на граматичните значения *предходност*, *относителност* и *результативност* (върху материал от българския и полския език). // *Актуални проблеми на балканистиката и славистиката. Доклади от Втората международна конференция, проведена на 9 и 10 ноември 2012 г. във Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“*. Велико Търново: УИ „Св. св. Кирил и Методий“, 2014, 133 – 139. ISBN: 978-954-524-944-0; Иванова, Л. Темпорални модификатори с резултативна семантика в българския и полския език. // *Славистиката и българистиката днес: въпроси, идеи, посоки. Сборник с доклади от международната конференция по повод 20-годишнината от създаването на специалност Славянска филология* (Благоевград, 16 – 18 октомври 2014 г.). Благоевград: УИ „Неофит Рилски“, 2015, 55 – 61. ISBN: 978-954-680-976-6

На наречията и на въпросите около дефинирането им, разновидностите, образуването и основните функции, с които се употребяват в речта, са посветени втората група от статиите на авторката: Кънчева-Иванова, Л. *За комбинацията от глаголна форма и *już* в полския език и преводните ѝ еквиваленти на български език.* // *Научни трудове на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“*, том 48, кн. 1, сб. А, 2010 – Филология. Пловдив: УИ „Паисий Хилендарски“, 487 – 493. ISSN: 0861-0029; Иванова, Л. За семантичната опозиция между лексемите *вече / още* в българския език и *już / jeszcze* в полския език. // *Славистиката в глобалния свят – предизвикателства и перспективи*. (Сборник с доклади от конференцията, проведена на 05-06.10.2012 г.). Благоевград: Университетско издателство „Неофит Рилски“, 2012, 178 – 185. ISBN: 978-954-680-846-2; Иванова, Л. За семантиката и функцията на наречието *сега* в българския език и еквивалентите му в полския език. // *Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“, Научни трудове*. Том 52, кн. 1, сб. А, 2014 (23 – 24 октомври). Филология. Пловдив: Университетско издателство „Паисий Хилендарски“, 2014, 342 – 352. ISSN: 0861-0029; Иванова, Л. Семантични типове темпорални наречия в българския и полския език. // *Движение и пространство в славянските езици, литератури и култури. Сборник от Дванадесетите международни славистични четения*, София, 9 – 10 май 2014. Том първи. Езикознание. София: Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, 2015, 295 – 301. ISBN: 978-954-07-4045-4; Иванова, Л. За мястото на наречието като част на речта в полския език. // *Да (пре)откриваш думите. Юбилеен сборник, посветен на проф. д.ф.н. Вера Маровска*. Пловдив: Университетско издателство „Паисий Хилендарски“, 2015, 184 – 192. ISBN: 978-619-202-081-1; Иванова, Л. Семантични и функционални особености на наречието *отдавна* в българския език и съответствията му в полския език. // *Славистиката – пътища и перспективи*. В чест на 70-годишния юбилей на проф. д.ф.н. Иванка Гугуланова. Пловдив: Университетско издателство „Паисий Хилендарски“, 2015, 120 – 133. ISBN: 978-619-202-083-5; Иванова, Л. Темпорални наречия, изразяващи предходност в българския и полския език. // *Научни трудове на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“*. Филологически факултет. Славистика. Том 53, кн. 1, сб. В, 2015. Филология. Пловдив: УИ „Паисий Хилендарски“, 2015, 316 – 326. ISSN: 0861-0029; Ivanova, L. За семантиката на наречието DAWNO в полския език и съответствията му в българския език. // *Zeszyty Cyrylo-Methodiańskie*, 5 / 2016. Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, 2016, 120 – 131. e-ISSN: 2449-8297; Иванова, Л. Темпорални наречия с оценъчна семантика в българския и полския език.

// Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“ – България, *Научни трудове*, т. 57, кн. 1, сб. А, 2019 – *Филология*. Пловдив: УИ „Паисий Хилендарски“, 141 – 152. ISSN: 0861-0029; Иванова, Л. Темпорални наречия за изразяване на отдалечена преходност в българския език и функционално-семантичните им съответствия в полския език. // *Bulgarystyka – tradycje i przyszłość. / Българистиката – традиции и бъдеще*. Red. nauk. Adriana Kovacheva, Patryk Borowiak, Poznań: Polska Akademia Nauk, 2020, 129 - 138. ISBN: 978-83-63305-93-2 Иванова, Л. Семантични особености на степените за сравнение при някои темпорални наречия в българския и полския език. // *В безкрая вечен и незрим. Юбилеен сборник, посветен на проф. д.ф.н. Жоржета Чолакова*. Пловдив: Университетско издателство „Паисий Хилендарски“, 532 – 542. ISBN: 978-619-202-612-7; Иванова, Л. За наречията *веднъж* и *някога* като изразители на неопределена преходност в българския език и функционално-семантичните им съответствия в полския език. // *Славянски диалози*, година XIX, 2022, кн. 29. Пловдив: Пловдивско университетско издателство, 51 – 61. ISSN 1312-5346

Проблеми на съвременната говорима реч се коментират в статията Кънчева-Иванова, Л. *Форми за учтивост при обръщения в речевия етикет на съвременните българи и поляци*. // *Научни трудове на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“*. Том 49, кн. 1, сб. А. Пловдив: УИ „Паисий Хилендарски“, 2011, 215–226. ISSN: 0861-0029

5. Приноси и значимост на разработката за науката и практиката

Научните изследвания на гл. ас. д-р Л. Иванова не са самоцелни. Почти всички са с оглед на практическото осмисляне на интерпретирания граматичен материал. Специално последните ѝ работи, вкл. и хабилитационният труд съдържат специални обобщения с прагматичен характер. Изведени са индекси на лексикалните модификатори с темпорален компонент в българския и в полския език с описание на значенията (а при полисемантичните лексеми – основно в приглаголна функция), които могат да послужат както за целите на практическото обучение, така и като основа при съставянето на двуезичен речник на темпоралните наречия.

Постигнатите резултати от изследванията може да се използват както в практическото обучение, така и за целите на теорията на превода.

6. Преценка на публикациите.

За участието си в конкурса за заемане на академичната длъжност доцент гл. ас. д-р Лилия Иванова е представила 2 монографии; 8 статии по проблемите на първата си дисертация и 20 – свързани с тематиката на хабилитацията си. Статиите са публикувани в нереферирани списания с научно рецензиране и в редактирани колективни томове. Около една трета от предложените статии са обнародвани в Полша. Всички предложени публикации са части от сериозни и авторитетни научни издания. Кандидатката предлага и 10 цитата от публикации в монографии и колективни томове с научно рецензиране.

Изискванията на НАЦИД за кандидатстване и заемане на академичната длъжност „доцент“ са коректно изпълнени.

7. Лично участие на кандидата

Всички предложени публикации и двете монографии са лично дело на гл. ас. д-р Лилия Иванова. Няма публикации в съавторство.

Не съм установила заимствания и пряко или косвено интерпретиране на чужди идеи и текстове.

8. Лични впечатления

Познавам гл. ас. д-р Лилия Иванова от много години. Била съм рецензент на докторската ѝ дисертация, която преди толкова време ме впечатли със зрелостта и задълбочеността си. Споделила съм вече отличните си впечатления от нея като учен и преподавател и убедено ги потвърждавам.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Документите и материалите, представени от гл. ас. д-р Лилия Драгомирова Иванова отговарят на всички изисквания на Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ), Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и съответния Правилник на ПУ „Паисий Хилендарски“.

Кандидатката в конкурса е представила достатъчен брой научни трудове, публикувани след материалите, използвани при защитата на ОНС „доктор“. В работите ѝ има оригинални научни и приложни приноси, които са получили признание, като представителна част от тях са публикувани в списания и научни сборници, издадени от международни академични издателства. Теоретичните разработки имат практическа приложимост, а част от тях са пряко ориентирани към учебната работа. Научната и преподавателската квалификация на гл. ас. д-р Лилия Др. Иванова е несъмнена.

Постигнатите от нея резултати в учебната и научноизследователската дейност напълно съответстват на минималните национални изисквания и допълнителните изисквания на Филологическия факултет, приети във връзка с Правилника на ПУ за приложение на ЗРАСРБ.

След запознаване с представените в конкурса материали и научни трудове, след оценяване на тяхната значимост и съдържащите се в тях научни и научно-приложни приноси, намирам за основателно да дам своята **положителна оценка** и да **препоръчам на Научното жури да изготви доклад предложение до Факултетния съвет на Филологическия факултет на академичната длъжност „доцент“ в ПУ „Паисий Хилендарски“ по област на висше образование 2. Хуманитарни науки; професионално направление 2.1. Филология (Славянски езици – Сравнителна**

граматика на славянските езици) да бъде избрана кандидатката гл. ас. д-р Лилия Драгомирова Иванова.

..... 20.... г.

Рецензент: .....

(проф. д.ф.н. Вера Маровска)